

INSTRUKCJA MINISTRÓW ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ ORAZ ROLNICTWA

z dnia 3 maja 1961 r.

w sprawie warunków sanitarnych dla hodowli zwierząt futerkowych.

W związku z § 5 ust. 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 12 lipca 1951 r. w sprawie utrzymania porządku i czystości w nieruchomościach (Dz. U. z 1951 r. Nr 40, poz. 306 i z 1960 r. Nr 14, poz. 81) ustala się i wyjaśnia, co następuje:

§ 1. Urządzenia do hodowli zwierząt futerkowych powinny być tak usytuowane, aby hodowla nie była uciążliwa dla otoczenia, a w szczególności nie powodowała zanieczyszczenia powietrza, gleby i wody.

§ 2. 1. Teren hodowli zwierząt futerkowych powinien być otoczony strefą ochronną. W obrębie tej strefy nie mogą znajdować się budynki mieszkalne i inne objekty, w których stale przebywają ludzie, z wyjątkiem domu jednorodzinnego zajmowanego przez właściciela hodowli.

2. Strefę ochronną, o której mowa w ust. 1, ustala się według linii prostej od najbardziej na zewnątrz wysuniętego pomieszczenia (klatki) dla zwierząt lub ogrodzenia wybiegu w kierunku budynku (objektu), który ma być chroniony tą strefą.

3. Strefę ochronną ustala każdorazowo właściwy miejscowo powiatowy (miejski, dzielnicowy) inspektor sanitarny, z tym że długość linii prostej, o której mowa w ust. 2, powinna wynosić co najmniej:

1) przy hodowli lisów:

- a) 50 m, jeżeli liczba samic stada podstawowego nie przekracza 5 sztuk,
- b) 100 m, jeżeli liczba samic stada podstawowego nie przekracza 10 sztuk,
- c) 150 m, jeżeli liczba samic stada podstawowego nie przekracza 20 sztuk;

2) przy hodowli nerek, tchórzofretek, junotów, szopów pracy i oposów:

- a) 20 m, jeżeli liczba samic stada podstawowego nie przekracza 5 sztuk,
- b) 50 m, jeżeli liczba samic stada podstawowego nie przekracza 20 sztuk,
- c) 100 m, jeżeli liczba samic stada podstawowego nie przekracza 50 sztuk;

3) przy hodowli nutrii:

- a) 10 m, jeżeli liczba samic stada podstawowego nie przekracza 5 sztuk,
- b) 20 m, jeżeli liczba samic stada podstawowego nie przekracza 20 sztuk,
- c) 70 m, jeżeli liczba samic stada podstawowego nie przekracza 50 sztuk.

4. Hodowla zwierząt futerkowych przy większej liczbie samic stada podstawowego niż podana w ust. 3 może być prowadzona wyłącznie w warunkach określonych dla danej hodowli przez właściwego powiatowego (miejskiego, dzielnicowego) inspektora sanitarnego w porozumieniu z powiatowym lekarzem weterynarii.

§ 3. Hodowli zwierząt futerkowych o liczbie samic stada podstawowego powyżej 5 sztuk, jeżeli chodzi o hodowlę lisów, oraz powyżej 10 sztuk samic stada podstawowego, jeżeli chodzi o hodowlę innych zwierząt futerkowych, nie może być usytuowana w odległości mniejszej niż 300 m od:

- 1) wytwórni artykułów żywności, zakładów żywienia zbiorowego, rzeźni, punktów uboju, chłodni, przetwórnictwa mięsnych, zakładów mleczarskich, sklepów z artykułami żywności, urządzeń służących do zaopatrywania w wodę budynków mieszkalnych,

2) terenów zakładów leczniczych, żłobków, przedszkoli, szkół, internatów, hoteli, ogródków działkowych, cmentarzy, obiektów kultu religijnego (świątyni), pomników męczeństwa,

3) parków i terenów wypoczynkowych, terenów sportowych, terenów dla półkolonii oraz zakładów leczniczych dla zwierząt.

§ 4. Dla hodowli zwierząt futerkowych powinno być zapewnione własne lub łatwo dostępne źródło wody zdanej do picia.

§ 5. Teren hodowli zwierząt futerkowych powinien być otoczony ogrodzeniem o wysokości 1,5 m zabezpieczającym przed możliwością przedostania się zwierząt na zewnątrz terenu. Zaleca się otoczenie terenu hodowli drzewami.

§ 6. Zwierzęta futerkowe mogą być przetrzymywane jedynie w pomieszczeniach wyłącznie na ten cel przeznaczonych.

§ 7. Karma dla zwierząt futerkowych powinna odpowiadać wymaganiom sanitarnym i weterynaryjnym.

§ 8. 1. Odpadki i nieczystości pochodzące z hodowli zwierząt futerkowych powinny być gromadzone w specjalnych szczelnych zbiornikach zaopatrzonej w dopasowane, szczelne pokrywy.

2. Ścieki pochodzące z terenu hodowli zwierząt futerkowych nie mogą powodować zanieczyszczenia powietrza, gleby i wody.

§ 9. 1. Teren hodowli zwierząt futerkowych oraz pomieszczenia (klatki) dla zwierząt powinny być utrzymywane w porządku i czystości oraz odkażane zgodnie ze wskazaniami powiatowego lekarza weterynarii.

2. W każdej hodowli zwierząt futerkowych powinna znajdować się książka kontroli sanitarnej, stosownie do zarządzenia Ministra Zdrowia z dnia 18 grudnia 1954 r. w sprawie książek kontroli sanitarnej (Monitor Polski z 1955 r. Nr 3, poz. 42).

§ 10. Przy wydawaniu decyzji w sprawach przeniesienia lub likwidacji hodowli zwierząt futerkowych należy przestrzegać zasady, iż terminy wykonania tych decyzji powinny przypadać jedynie w okresie od 1 listopada do 31 grudnia.

§ 11. Przepisy niniejszej instrukcji nie mają zastosowania do hodowli królików, szynszyli i zwierząt laboratoryjnych.

§ 12. Instrukcja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: R. Barański